

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 110/02-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 19. júna 2002 predbežne prerokoval sťažnosť M. B., bytom R., vo veci porušenia jeho základných práv a slobôd postupom a rozhodnutím Sociálnej poisťovne, a to pobočky Sociálnej poisťovne Michalovce, posudkovej komisie sociálneho zabezpečenia, č. 580 206 7612 zo 14. apríla 1998 a č. 300-5890-5106/2000 z 11. septembra 2000, rozhodnutím Krajského súdu Košice č. k. 2 S 59/01-8 z 10. apríla 2001 a rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. februára 2002 č. k. 1 So 162/01, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. B. o d m i e t a pre nedostatok právomoci.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 30. mája 2002 doručené podanie M. B., bytom R. (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci porušenia jeho bližšie nekonkretizovaných základných práv a slobôd postupom a rozhodnutím Sociálnej poisťovne, a to pobočky Sociálnej poisťovne Michalovce, posudkovej komisie sociálneho zabezpečenia, č. 580 206 7612 zo 14. apríla 1998 a č. 300 -5890-5106/2000 z 11. septembra 2000, rozhodnutím Krajského súdu Košice č. k. 2 S 59/01-8 z 10. apríla 2001 a rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. februára 2002 č. k. 1 So 162/01 v súvislosti

so zamietnutím jeho žiadosti o invalidný dôchodok na základe neuznania jeho invalidity už vyššie uvedenou posudkovou komisiou sociálneho zabezpečenia pobočky Sociálnej poisťovne Michalovce.

Sťažovateľ vyslovuje svoj názor o porušení jeho základných práv a slobôd, ktorý spája s kritikou postupu orgánov Sociálnej poisťovne pri posudzovaní jeho zdravotného stavu, a nepriznanie invalidného, resp. čiastočného invalidného dôchodku namieta v spojení so svojimi základnými právami a slobodami. Súčasne s podaním sťažnosti žiada o ustanovenie právneho zástupcu na účely konania pred ústavným súdom.

Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní každého návrhu skúma, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu z dôvodov, ktoré ustanovuje zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Zákonnými dôvodmi na odmietnutie návrhu sú nedostatok právomoci ústavného súdu vo veci konať, nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí, neprípustnosť návrhu, podanie návrhu niekým zjavne neoprávneným, ako aj oneskorené návrhy. Z hľadiska týchto kritérií (podmienok) ústavný súd posudzoval a hodnotil podanie - sťažnosť sťažovateľa. Ústavný súd v prvom rade skúmal, či v predmetnej veci má právomoc konať. Dospel k záveru, že tomu tak nie je, a preto sťažnosť odmietol pre nedostatok svojej právomoci.

Pri odmietnutí sťažnosti sťažovateľa z tohto dôvodu ústavný súd vychádzal z toho, že o sťažnostiach fyzických osôb, za akú možno považovať aj podanie navrhovateľa, ktorý ho sám ako sťažnosť označil, by mal ústavný súd právomoc podľa čl. 127 ods. 1 ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) rozhodovať, ak nimi fyzická osoba namieta porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ale len vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Pritom podľa čl. 46 ods. 2 ústavy platí, že zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy preskúmavajú sudy, ak zákon neustanoví inak,

a z právomoci súdu nesmie byť vylúčené preskúmavanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd. Rozhodnutia orgánov verejnej správy - orgánov sociálneho zabezpečenia sú preskúmateľné všeobecnými súdmi podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (rozhodnutia v dávkových veciach dôchodkového zabezpečenia sa preskúmajú v konaní o opravných prostriedkoch proti rozhodnutiam správnych orgánov podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku). Z toho vyplýva, že na preskúmavanie rozhodnutí o dávkach dôchodkového zabezpečenia sú oprávnené všeobecné súdy, s výnimkou prípadov, ak v konaní, ktoré predchádzalo vydaniu rozhodnutia, alebo samostatným rozhodnutím došlo k porušeniu základného práva alebo slobody (I. ÚS 37/95, I. ÚS 3/97). Ústavný súd už v rámci svojej rozhodovacej činnosti zaujal stanovisko k otázke preskúmania rozhodnutí o nárokoch na invalidný (čiastočný invalidný) dôchodok, podľa ktorého táto otázka nepatrí do právomoci ústavného súdu (II. ÚS 136/95).

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti navrhovateľa pre nedostatok právomoci ústavného súdu vo veci konať sa ústavný súd už nezaoberal ďalšími kritériami uvedenými v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, ako ani žiadosťou sťažovateľa ustanoviť mu na účely konania pred ústavným súdom právneho zástupcu (II. ÚS 83/02, II. ÚS 86/02).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. júna 2002